

Dosarul nr.1ra-1702/2022
1-22078240-01-1ra-19122022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatei Scripnic Olga, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Scripnic Olga xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.06.2022 – 29.06.2022;

Instanța de apel: 22.07.2022 – 19.10.2022;

Instanța de recurs: 19.12.2022 – 15.03.2023.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 29 iunie 2022, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Scripnic Olga a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni.

În temeiul art.art.85, 90 alin.(10) Cod penal, la pedeapsa stabilită, prin cumul parțial, s-a adăugat pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din data de 28.05.2021, stabilindu-i lui Scripnic Olga pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Scripnic Olga, la data de 15.05.2022, aproximativ la ora 18:15, nedeținând permis de conducere, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate reglementate de prevederile pct. 14 a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009 și alte prevederi ale legislației în vigoare, aparent fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, fapt stabilit în urma testării acestuia cu aparatul ”Drager” unde concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 1,53

mg/1, fiind stopat la ieșirea din s. Hincăuți r-nul Edineț, în direcția s. Rotunda r-nul Edineț, conducând automobilul de model "Volkswagen T-4" cu xxxx, intenționat, manifestând superficialitate față de interdicția impusă conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate, fiindu-i propus de a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și colectării probelor biologice în cadrul acestui examen, aceasta a refuzat categoric.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, avocatul Ciumac Natalia în numele inculpatei, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi soluții prin care inculpatei, să-i fie stabilită pedeapsa neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță i-a stabilit inculpatei o pedeapsă prea aspră și consideră că urmează să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de faptul că inculpata Scripnic Olga a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a înaintat cerere de examinare a cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală. Astfel, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, în coroborare cu prevederile art.art.76, 78 Cod penal.

De asemenea, a menționat că, infracțiunea incriminată inculpatei face parte din categoria infracțiunilor ușoare, care prevede în calitate de pedeapsă: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare. Deși inculpata a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, i-a fost aplicată nejustificat cea mai aspră pedeapsă, nefiind argumentată imposibilitatea aplicării unei alte pedepse neprivative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2022, a fost respins ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpată, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei Scripnic Olga în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că, prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatei, care a acceptat probele administrate în cadrul urmăririi penale, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, nu permite aplicarea pedepsei mai blânde, după cum a solicitat apărarea, astfel, instanța de fond corect i-a stabilit acesteia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni. La fel, corect au fost aplicate și prevederile art.85, 90 alin.(10) Cod penal la pedeapsa stabilită, prin cumul parțial, adăugându-se pedeapsa aplicată prin sentința

Judecătoria Edineț, sediul Central din data de 28.05.2021, fiindu-i stabilit lui Scripnic Olga pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, or, aceasta a comis infracțiunea în perioada de probațiune.

Instanța de apel a menționat că temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpata beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnată.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatei și situația familială a acestuia.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatei, prin care, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatei Scripnic Olga să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că, pedeapsa stabilită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel inculpatei în baza infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, este prea aspră, or, instanțele de fond, la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că inculpata a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, a înaintat cerere de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

Consideră că, în speță, este posibilă aplicarea față de inculpată a unei pedepse mai blânde, neprivativă de libertate, or, instanțele de fond nejustificat nu au luat în considerație atitudinea inculpatei față de procesul desfășurat, de faptul că a recunoscut vinovăția, regretă mult de cele comise.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel just a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul nu invocă un temei concret pentru declararea recursului din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă dezacordul cu modalitatea individualizării pedepsei stabilite inculpatei Scripnic Olga, motiv care se subscie temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal constată că, prin acestea se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivul și temeiul de recurs invocat de către recurent, nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată. Tot aici, Colegiul penal menționează că, argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat, reiterarea cărora nu este necesară.

Având în vedere argumentele din recurs, Colegiul penal notează că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Persoanei vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, după cum rezultă din recurs, recurentul solicită aplicarea în privința inculpatei a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, însă Colegiul penal menționează că aceasta nu poate fi reținută, deoarece din conținutul deciziei recurate rezultă că, menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a reținut că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei penale, stabilite conform sancțiunii incriminate. La fel, corect au fost aplicate și prevederile art.85 Cod penal și art.90 alin.(10) Cod penal, or, inculpata Scripnic Olga a comis infracțiunea în perioada de probațiune.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecății, Colegiul penal constată că, instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatei, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatei, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este una ușoară), atitudinea inculpatei față de procesul penal derulat în privința sa, persoana inculpatei (acesta anterior a fost judecată, inclusiv pentru infracțiune similară) și condițiile de viață ale familiei sale.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că, circumstanțele la care se referă recurentul în cererea de recurs, au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care la stabilirea pedepsei închisorii, au ținut cont de personalitatea inculpatei, de faptul că aceasta anterior a fost condamnată, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedură simplificată.

Astfel, instanța de apel corect a respins cerința apărării cu privire la aplicarea în privința inculpatei a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, or, instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei, doar în cazul în care consideră că scopul pedepsei stabilit de legiuitor la art.61 Cod penal, poate fi atins prin prisma normelor indicate supra.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond au luat în considerare faptul că inculpata, care anterior a fost judecată, inclusiv pentru infracțiune similară, însă niciodată nu i-a fost stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, a comis din nou o infracțiune, cu intenție, în perioada de probațiune, motiv din care instanțele de fond just au concluzionat că, de fapt, inculpata nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității. În așa mod, instanțele de fond corect au conchis că, în cazul inculpatei, o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a

echității sociale, de corectare a acesteia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

Astfel, individualizând pedeapsa inculpatei, instanțele de fond au ținut cont de prevederile legale relevante și au motivat aplicarea față de inculpată a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Reieșind din cele expuse supra, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Ținând cont de cele expuse supra, Colegiul penal conchide că, erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatei, urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Scripnic Olga xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie